

2. POSTNA NEDELJA, 12. 3. 2017

NEKATERI GODOVI

<i>Ponedeljek:</i>	<i>Kristina, mučenka</i>
<i>Torek:</i>	<i>Matilda, kraljica</i>
<i>Sreda:</i>	<i>Ludovika de Marillac, redovnica</i>
<i>Četrtek:</i>	<i>Božji služabnik Danijel Halas, duhovnik in mučenec</i>
<i>Petek:</i>	<i>Patrik, škof in misijonar</i>
<i>Sobota:</i>	<i>Liturgično praznovanje praznika sv. Jožefa</i>
NEDELJA:	3. POSTNA NEDELJA; JOŽEF, JEZ. REDNIK

SVETE MAŠE

NEDELJA (12.3.)	ob 9 ^h : Za farane
Ponedeljek, torek, sreda -	ob 7 ^h : Po namenu
Četrtek	ob 18 ^h : Starši Jurčič
Petek	ob 18 ^h : Marica Čerin, 30.dan
Sobota	ob 18 ^h : Marica Pagon, Brunova, Volaka
NEDELJA (19.3.)	ob 9 ^h : Za farane

- **2. srečanje z voditeljem sv. misijona** bo v sredo ob 19. uri. Pridite vsi člani ŽPS in ostali povabljeni. Vsak naj bi domislil kak predlog v zvezi z misijonom, pa tudi, kakšen delež bi lahko vsak sam doprinesel k uspehu misijona in duhovni prenovi naše župnije.
- **rečanje Župnijskega gospodarskega sveta (ŽGS)** pa bo prihodnjo nedeljo, 19. marca po sv. maši.
- **Nabirka za ljubljansko bogoslovno semenišče** pa bo prihodnjo nedeljo in ga priporočam.
- **Nadaljujmo s postnimi prizadevanji:** odpovedjo alkoholu, družinsko in osebno molitev, obvladovanje jeze, za večjo potrpežljivost, za premagovanje slabih misli in želja, za kulturnejše izražanje, za več pogovora v družinah in med zakoncema, za manj pametnega talefona itd.

Križev pot resnice in sočutja

7. postaja Križevega pota – Jezus pade drugič pod križem

***Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.***

Ko razmišljam o žrtvah druge svetovne vojne, mi na misel prihaja, da smo Slovenci takrat padli 100.000 krat. Za vsako žrtev enkrat.

Padali smo v globeli in vrtače, kraške jame in tankovske jarke, pred zidovi kot talci, od lakote v taboriščih, na različnih frontah, v različnih uniformah ... Za vsakim padcem je ostala bolečina. In namesto, da bi bila ta bolečina izjokana in odžalovana, so jo mnogi morali potlačiti v sebi. Jokati le na skrivnem.

Očetje so ostali brez otrok.

Sestre brez bratov.

Otroci niso občutili varnosti, ki bi jo mogel dati le pogrešani oče.

Žene so se zaradi izgube moža, same, za sirote, zgarale do smrti.

Matere pa ... Za njih je bilo najhuje. Mnoge so še dolga leta upale, da se bodo ljubljene otroke vrnilo. Kajti, le kateri otrok ni bil ljubljen?

Vse pa je objemal strah. O velikem delu žrtve se ni smelo govoriti. Njihovi padci so bili zamolčani. Zdelo se je, da ne bodo nikoli več del naroda.

A Jezus se je na svojem križevem potu po padcu dvignil in nadaljeval pot. Njegova pot pa se, čeprav se zdi tragična do konca, ne konča na križu, ampak v zori Velike noči. Kot nas krepi zgled prebičanega in zasramovanega, s trnjem kronanega Zveličarja, ki si znova oprta križ na svoja ramena, tako dvignimo tudi naše žrtve. Vse! Brez razlike!

Združeni v smrti so namreč vsi enaki. Za vsako žrtve druge svetovne vojne se lahko najde Varuh spomina, z blago mislijo, molitvijo ... Blagohotni spomin njim sicer ni več potreben. Še kako pa je potreben nam, danes, tukaj. Verjamem, da se bo ob zgledu kako Jezus ponovno vstane, zganilo naše kamnito srce in začelo biti v sočutju.

***Usmili se nas o Gospod,
Usmili se nas***